

Να εκτιμάτε ο ένας τον άλλο...

Μια φορά κι έναν καιρό τότε που υπήρχαν νεράιδες, μάγισσες, δράκοι και ξωτικά έδωσαν και στα χρώματα ανθρώπινη λαλιά!

Έτσι μια όμορφη, ανοιξιάτικη μέρα άρχισαν να φιλονικούν για το ποιο απ' όλα είναι το καλύτερο, το πιο χρήσιμο και το πιο αγαπημένο!

Ας μπούμε κρυφά να ακούσουμε τι λένε....

Πράσινο: «Σαφώς και είμαι το καλύτερο χρώμα, γιατί είμαι το σημάδι της ζωής και της ελπίδας. Επιλέχτηκα για την χλόη, τα δέντρα και τα φύλλα. Χωρίς εμένα τα ζώα θα πέθαιναν. Κοιτάξτε λίγο στην επαρχία και θα δείτε ότι είμαι παντού».

Μπλε: «Μην σκέφτεστε μόνο τη γη αλλά κοιτάξτε τον ουρανό και θαυμάστε την θάλασσα. Ο ουρανός δίνει την ειρήνη, την ηρεμία και το νερό την ζωή. Είμαι το χρώμα της σιωπής...! Αντιπροσωπεύω την σκέψη και είμαι απαραίτητο για να υπάρχει εσωτερική γαλήνη και ισορροπία Χωρίς εμένα τίποτα δεν θα ήσασταν».

Κίτρινο: «Μα καλά είστε σοβαροί;; Πως είναι δυνατόν να είστε εσείς οι καλύτεροι αφού είναι φανερό πως εγώ είμαι το καλύτερο και το πιο αγαπημένο χρώμα. Ο ήλιος, το φεγγάρι και τα αστέρια έχουν το χρώμα μου. Φέρνω την χαρά και την ζεστασιά στον κόσμο».

Πορτοκαλί: «Είμαι το χρώμα της υγείας και της δύναμης. Μπορεί να είμαι λιγοστό αλλά εξυπηρετώ τις ανάγκες της ανθρώπινης ζωής. Σκεφτείτε τις βιταμίνες που προσφέρουν τα καρότα, τα πορτοκάλια και το μάγκο. Δείτε τι όμορφη που είναι η ανατολή και το ηλιοβασίλεμα. Η ομορφιά τους είναι τόσο εντυπωσιακή που γεμίζει ευτυχία και γαλήνη στις ψυχές των ανθρώπων»!

Κόκκινο: «Σας ακούω τόση ώρα και δεν αντέχω να μην μιλήσω....! Μικρά και ασήμαντα χρωματάκια πότε θα καταλάβετε ότι εγώ είμαι ο κυβερνήτης όλων σας! Είμαι το χρώμα που ρέει στις φλέβες όλων των ζωντανών οργανισμών... είμαι η ζωή. Είμαι το χρώμα του κινδύνου, της ανδρείας, του πόθου και της αγάπης! Οι Βασιλιάδες με έχουν επιλέξει γιατί είμαι σημάδι αρχής, φρόνησης και δύναμης! Είμαι το καλύτερο... τελεία και παύλα»!

Μετά την τελευταία δήλωση του κόκκινου τα αίματα άναψαν και τα χρώματα άρχισαν να φωνάζουν και να διαπληκτίζονται έντονα.

Ξαφνικά τους τρόμαξε μια αστραπή, ακούστηκε μια βροντή και άρχισε να βρέχει καταρρακτωδώς.

Τα χρώματα μαζεύτηκαν φοβισμένα σε μια άκρη προσπαθώντας να αποφύγουν τις σταγόνες της βροχής.

Η βροχή οργισμένη άρχισε να φωνάζει στα χρώματα λέγοντας τους: «Ανόητα χρώματα! Γιατί μαλώνετε και προσπαθείτε να αποδείξετε ποιος από εσάς είναι ο καλύτερος;

Δεν ξέρετε ότι ο καθένας από εσάς υπάρχει για έναν ειδικό σκοπό και αυτό σας κάνει μοναδικά και διαφορετικά;; Ενώστε τα χέρια σας και ελάτε σε μένα»!

Τα χρώματα υπάκουσαν στην βροχή και ένωσαν τα χέρια τους.

Η βροχή συνέχισε: «Από τώρα και στο εξής μετά από κάθε βροχή θα ενώνετε τα χέρια σας και θα τεντώνετε από την μια ως την άλλη άκρη του ουρανού σχηματίζοντας ένα υπέροχο ουράνιο τόξο ως υπενθύμιση ότι όλοι μπορείτε να ζήσετε ειρηνικά. Το ουράνιο τόξο θα είναι σημάδι που θα δίνει ελπίδα για το αύριο».

Και έτσι κάθε φορά που μια καλή βροχή πλένει τον κόσμο ένα ουράνιο τόξο εμφανίζεται στον ουρανό, για να θυμόμαστε να **εκτιμάμε ο ένας τον άλλο!**

ΠΗΓΗ: *filumbes.forumotion*